

Hehe, nej, vi hade inga problem... Fast man hörde mycket om problemen, det var väl ett av de första bolagen som blev svartlistade i Göteborg (kanske bara rykte, men har nåt minne av det). Men vi hade vänner som var bra på att förhandla.

När du flyttade ner till Göteborg började du jobba på posten, men fick sparken efter ett tag. Vad hände?

Wow, snygg fråga! Hur visste du det?

Research...

Haha, det känns som vi känner varandra.

Jag ber givetvis om ursäkt för det, haha.

Jo, nä, jag hade sagt upp mig fyra eller fem gånger från posten, arbetade i fyra eller fem år i Kiruna också som brevbärare. Det är inte ett enkelt jobb. Den mentala och fysiska pressen är ständigt närvarande, om du kliar dig på näsan vet du hur många brev du ligger efter i sorteringen. Varje gång jag sade upp mig kom jag krypande tillbaka när räkningarna behövde betalas. Det sista året var totalt värdelöst. Jag minns att jag lyssnade på "År efter år" med Räkerna på vägen till jobbet och blev gråtmild över hur livet såg ut. Till slut valde jag att ta ett möte med distriktschefen där jag i stora drag sa hur jag kände. Kort tid därefter blev jag uppsagd, vilket var det bästa som kunde hänt. Och syftet med mötet. Nu kunde jag inte återvända och tvingades börja plugga.

Jo, ynnesten att få ha ett levande jobb som man trivs med själsligt, som t.ex. lågstadielärare, är en grej som jag ofta skänker en tack-samhetens tanke åt. Måste ju i den här vevan även fråga ifall du har läst Claes Erikssons (Galenskaparna & After Shave) sakprosatekst Postaspekt?

NEJ! Den har jag inte läst! Berätta mer!

"Efter fyra år på posten som VD för posten har postens VD Lennart Grabe lämnat sin post trots att han under hela sin tid på posten som VD för posten själv varit den allra största förespråkaren för att man inte ska kunna lämna sin post på posten."

HAHA! Enkelt men pricksäkert. Ja, det finns en anledning till att uttrycket är "postal". Det är en mycket speciell arbetssituation.

Mm. När er förra trummis Kim hoppade av 2005 beskrevs det som att han inte hade möjlighet att följa med till Göteborg för att fortsätta Vintertid-projektet där. Men bodde inte han i Stockholm då? Det är ju ett fullt möjligt pendlingsavstånd med tanke på förbindelserna som vår infrastruktur ändå erbjuder.

Ja, nog hade det kanske gått att lösa, särskilt med tanke på att vår nuvarande trummis bor i Sundsvall (och aldrig träffat oss IRL, med undantag för Jens). Men jag tror att det där och då var för mycket att hantera med pendling etc. Kim hade sina egna grejer att ta tag i och både jag och Olle hade samtidigt fullt upp med att etablera oss i ny stad med nya arbeten och liknande, så det kanske inte prioriterades som det borde. Jag tror jag träffat Kim en gång sedan dess, han verkade må bra och vara nöjd med tillvaron.

Er förra gitarrist Markus lämnade ju bandet ytterligare nåt år tidigare. Nu kliver jag möjligen ut på hal is, men tre gärningspersoner dömdes skyldiga till ett ganska medialt mord i Kiruna för tre år sedan. En härva av droger, hämnd för mobbning och svartsjuka, med sämsta tänkbara utgång. Det går ett rykte om att en av gärningspersonerna var en av era gamla medlemmar?

Det var oerhört tragiskt, det som skedde i Kiruna för tre år sedan, för drabbade, inblandade och alla familjer. För min del är det egentligen inte hal is att fråga kring. Samtidigt vill jag inte prata för någon annan i livsomvälvande frågor.

Det förstår jag. Ett annat Kiruna-band, Järnblod som spelar "rå och opolerad folkmusik", skrev bara nåt år efteråt en låt om mordet ("Sandålandet", döpt efter fyndplatsen som annars är ett område känt för flugfiske). Den har väckt stark avsky hos mordoffrets anhöriga. Jag antar att ni hört låten och att ni kanske till och med med känner bandet?

Vi känner bandmedlemmarna väl i Järnblod, Jens som sjunger "Sandålandet" är densamme Jens som spelar med oss nu, och är egentligen skälet till att vi väckte liv i Vintertid igen. Vad säger man, it's complicated.

Ah. Ja, du får ju som sagt avstå från att svara på vissa frågor om du vill, men det vet du ju om. Jag tycker att låten har två problematiska aspekter. Texten innehåller lite obehagligt explicit berättande istället för att kanske som väntat bjuda på nån sensmoral och framförallt tycker jag att låten skrevs för kort inpå för att ha en sådan utformning som den har.

Jag tänker att frågor om Järnblods texter bäst får tas med textförfattaren. Men det var en omvälvande tid.

Förstår det och håller med dig om att frågan/synpunkten bör ställas till Jens. Bandet vägrade dock besvara de anhörigas synpunkter/ilska med hänvisning till att de håller på med konst och att låten inte behöver förklaras eller kommenteras. Om vi bortser från just "Sandålandet", i vilken utsträckning rent allmänt tycker du att konstnärer har skyldighet att förklara eller kommentera sina verk? Det finns ju en dogm om att konstverken skall och måste stå för sig själva, men är det verkligen alltid så enkelt?

Ah, knepigt. Jag har aldrig tyckt att det är enkelt, det är stor och komplex fråga. Personligen önskar jag att jag kunde tänka att konstverket får stå för sig själv, men som upphovsmakare har jag svårt att inte känna prestationsångest och ansvar långt efter en låt skrivits. Jag vill gärna förklara, även när jag kanske inte borde. Jag borde kanske vara svårare och ha högre konstnärlig integritet själv. Vilken låt som helst måste också få leva sitt eget liv, få sin egen tolkning i den som hör den, jag borde inte beröva lyssnaren den upplevelsen med min förklaring... Samtidigt har jag själv skrivit låtar som jag som person aldrig skulle vilja stå för i alla sammanhang - de syftar till att lyfta nåt ur mig, som jag inte längre vill ha, sannolikt som jag inte är stolt över - men som behöver ut. Och när den är skapt finns den utanför mig själv och lever